

MÉRIK MÁR...

Jóistenünk, fent az égben, aki egyike az eszeseknek, két nap óta néhány nagyon helyén való intézkedést tett a budapesti széninség dolgában. Először meglanyhitotta az időjárást, azután még egy kis esőt is adott. Aki nem akar fűteni, az most már nem fűt, mert a szobalevegő, fűtés nélkül is elég jól kibírható. Ezek a jóisten intézkedései, nagyon céltudatos és okos dolgok. Ezekre szükség volt, s éppen az Ő részéről volt szükség, mert Ő volt az egyetlen hatóság, aki értesült a szénhiányról. Nyilván nem újságcikkekből, hanem imákból, a miket ez alkalommal a szegényebb népréteg (miniszteri osztálytanácsostól lefelé) Hozzá intézett. Párhuzamosan Vele a hatóság, a földi, szintén intézkedett és pedig a következőképpen. Első mondat: „A közönség köréből az utóbbi időben mind gyakrabban hangzik fel a panasz azok miatt a szabálytalanságok miatt, amiket a szénzállítás körül elkövetnek.“ Az első mondat már nem így igaz. A közönség köréből mostanában mind gyakrabban az a panasz hangzik fel, hogy nincs szén. Semmilyen szén nincs, sem szabályosan szállított, sem szabálytalanul szállított. S a közönség, amelynek érzeke van a dolgok lényege iránt, most nem bánná, ha szabálytalanul szállított szenet kapna, csak kapna. De nem kap. Ki miatt? Vagy kik miatt? Ezt most ne kutassuk. Tény, hogy nem kap szenet. S ez mint tény: elég.

Jön a második mondat: „A tanács ennek következtében utasította a kerületi elöljáróságokat, hogy a tüzelőanyag árusításáról

szóló szabályrendelet rendelkezéseinek betartását szigorúan ellenőrizzék.“ A közönség, melyről az imént szó volt, nem tudta, hogy van ilyen szabályrendelet, Most hálás köszönettel veszi, hogy erről felvilágosították. De mit mondhat ez a szabályrendelet? Vajjon mit mondhat? Erről a következő mondat beszél: „Ez a rendelkezés arról szól, hogy az árjegyzéket az árusító üzletben, valamint annak bejárata előtt ki kell függeszteni.“ Á, hát ez az? Ki kell függeszteni az árjegyzéket? Jó, kifüggesztik. Kifüggesztik azt, hogy ötven kiló szén csaknem három korona. Mért ne függesztenék ki? Árt az önekik? Használ ez minekünk? S miért kell az árjegyzéket kifüggeszteni? Illetve, hogy a kérdést jobban formulázzam — mert, hogy az árjegyzék ki van függesztve, az a rendhez tartozik — mért fontos az, hogy írásból, kifüggesztett írásból tudjam meg, hogy huzzák a bőrömet? Nem sokkal fontosabb-e ennél az, hogy legyen szén, sok szén, anynyi szén, hogy magamagától tisztességesre szabályozza az árat? Amikor nincs szén, akkor a szenes az ur s akkor a közönség nem okoskodhatik. Mert aki közönség okoskodik, s azt mondja: „te, hol az árjegyzék?“, annak a szenes ezt feleli: „te, itt az árjegyzék, de szenet nem kapsz, erigy a fenébe.“ És ilyen viszonyok között, amilyenek ma vannak, maga a közönség nem ragaszkodhatik ahhoz, hogy jól megmérjék a szenet.

Hiába a hatósági intézkedés utolsó mondata: „A vásárfelügyelőket felhívta a tanács, hogy a mértékeket lelkiismeretesen el-

lenőrizzék.“ A mértékek ugyanis lehetnek kitünőek. Vagyis: ötven kiló, amit ötven kilónak mérnek ki rajta, csakugyan ötven kiló. De ki az ördög mér ötven kiló szenet úgy, hogy valóban ötven kiló legyen? A szenes bizonyára nem. És ki a manó mer ragaszkodni ahhoz, hogy ötven kiló tényleg ötven kiló legyen? A vásárfelügyelő igen, a közönség nem. Mert a közönség megint csak nem teheti magát ki annak a veszedelemnek, hogy a szenest ugyan rendreutasította, de holnap nem kap több szenet. Bátran, minden habozás nélkül, az igazágtalanság árnyéka nélkül, ki lehet mondani, hogy Budapesten nincs ötven kiló szén, ami ötven kiló lenne. De *ma* nem is lehet. Aki *ma* ragaszkodik ehhez, az haldokló embertől kívánja, hogy jól szabott szmokingban haldokoljon. Nincs szén, tehát, akár ki van függesztve az árjegyzék, akár nincs, muszáj három koronát adni egy fél métermázsa szénért, s szó nélkül kell lenyelni azt, hogy a három koronás fél métermázsa, mindössze egy lottyadt zsák szenecke, aligha több negyven kilónál. Ha negyvenöt, akkor már nagyszerűen meg van mérve. A rendelet tehát, amit szénügyben megint kiadtak, megint fölösleges, s megint a semminek gruppirozása, hogy valaminek lássék. Pedig semmi, sőt a semminél is rosszabb. És még ennél is rosszabb az az új hiradás, hogy igenis *van* szén. Mert érkezett. A teherpályaudvarokra, annyi meg ennyi vagon. És hogy a főváros nemsokára megkezdje az ő tatai brikettjének uccán-át való kicsinybeni kimérését. Nemsokára. Hogyne! A megfagyott gyermekek számára.

Gábor Andor

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

382.22

Szerző G á b o r Andor

Hely

Cím Mérik már...

Idő

" 1912 "

Forrás: A Nap

Személy

Bp.

1912 XII/19

Helyszám